STOVKY ČERNÝCH KONÍ - Kiďák, Vojta Tomáško

STOVKY ČERNÝCH KONÍ

A
Viděl jsem na obzoru stovky černých koní,
                                D
jako by čekali, až přijde soudný den,
       E   D   E   A
zubatá brousí si kosu a vyzývavě zvoní,
              D   A
potvora mlsná kouká do oken.

Jsme jako stádo tvrdohlavých mezků,
stojíme u řeky a kolem hoří step.
Země se vzteká a pění a jednou za rozbřesku
Bůh kroky obrátí a nebude chtít zpět.

A slzy poutníků tam u Zdi nářků prší,
ať přijde zázrak, ať zpomalí se tep.
A dole v pekle se jásá, že mají naši duši,
víra se drolí jak okoralý chléb.

Viděl jsem na obzoru stovky černých koní,
jako by čekali, až přijde soudný den,
zubatá brousí si kosu a vyzývavě zvoní,
potvora mlsná kouká do oken.